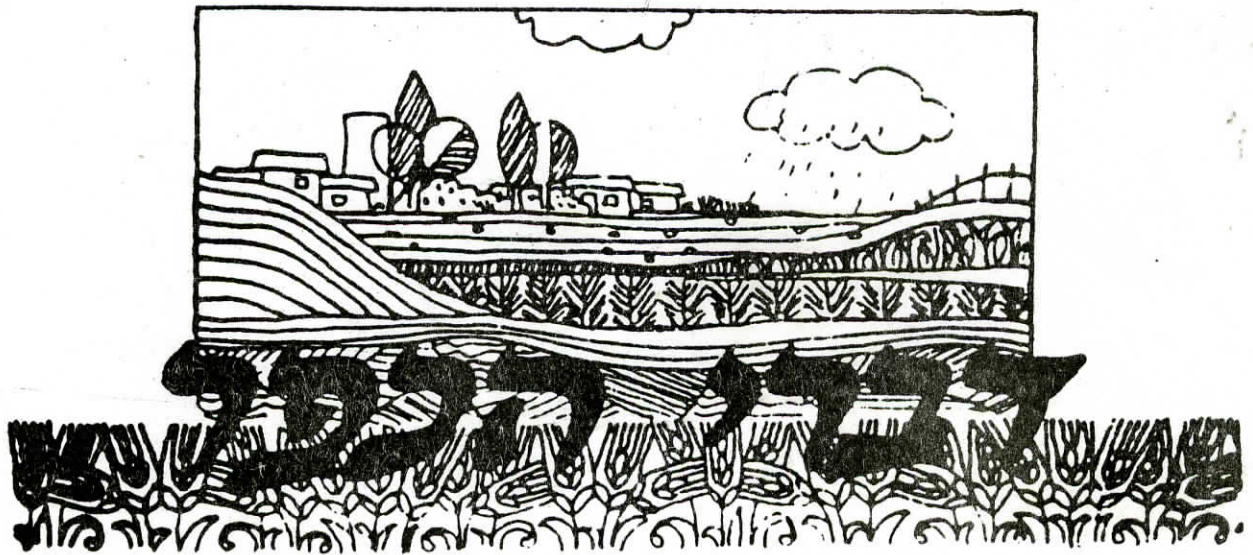

מתהכים

ברוך
חודש אדר
הנכנס השבוע....

(חרוזים חפשיים לראשים המתהפכים של רקס וויסלר)

"הלו, הלו, זה מכבי"אש?
פה סבא שאול, מאוסישקין חמש.
ממרפסת שכנים, ברחוב הישן,
הצילו, עולות תימרות של עשן!"

"חמדתי, המהראני,
בת ניחוח הלילה,
רק בקשי דברמה ממני
ומיד - יהיה שלך".

ימי הולדת

21.2 ריצ'רד איסטון

22.2 מיכיל מנדג' גורסקי

ניסן פלמה

רותם איילון

23.2 עמליה נרי

רודני ויטהם

דניה גלבוע

מרגלית לבנקוף

24.2 פאול בילגורי

יריב פרימוסט

יונה אורן

אסנת בלר - נכדה לבית טנא.

25.2 יוספה שורצמן

אורנה מימר

אלמוג כ"ץ

פול גלוק

26.2 אופיר אורן - נכד לבית ריינס.

שילו איילון

נעמי ריפקינד - נכדה.

יואב הריס.

ב מ ז ל ט ו ב

גליה וירונתן/חובקיס בת

אחות ל : הגר וניצן

נכדה: לג'נט ולוי

כ ל ט ו ב

ת ו ד ה מ ה ל ב !

לאופי העוגות - לנותני המתנות

הנהדרות... - לרתורניס...

למיכל ורקפת... לאלינועה...

למעין ומיכל ד. על המודעה....

לכל אלה שבאו לברך ולהשתתף

בשמחתנו - ולבני כיתת 'עפרית' במיוחד !

מורדי לידיה והמשפחה.

מה נשמע?

הכפור על הדשאים, השלוליות הקפואות על מרפסת חדר האוכל (מרכז רוח חדש - החלקה על הקרח?) הידיים והרגליים הקרות מנשוא - איזה חורף! ובכל זאת כאשר השמש זורחת, שוכחים את חשבון החשמל ומתכננים טיולים לשבת.

* חם, טעים ולבבי היה הערב החברתי במועדון בליל שבת האחרון לכבוד הזוג הצעיר לידה ומורדי, שכל כך התביישו מעצם הארוע שכמעט ואיחרו להגיע. שוב מזל טוב לכולם.

* מספרים שהקונצרט 'הקטן' במוצ"ש (חלילנית מחצור בליווי פסנתר) היה נחמד. תגבורת ל- מספר החברים שיצאו מבימת הזרועות קבוצת תיירים מגרמניה ששהו אותו ערב במלונן.

* יש חדש בקאטרפט! ביום ראשון זה (21/2) נפתח קורס למדריכי שיט שנמשך עד יום שישי בין השעות 9.00 בבוקר ועד לשעה 17.00 בערב. בינתיים נרשמו כ-25 איש, רובם קבוצ- ניקים וסטודנטים. הלימודים יהיו בחלקם "על יבש" וחלק כמובן בשטח. - חברי כפר ה- נשיא ובני משק מוזמנים להצטרף.

בהדרכת מיכאל, השותף בעסק, בנו 9 סירות קאטרפט חדשות, כל אחת בת 4 מושבים, כפול מן הדגם הקודם. תקוות גדולות יש לעונה מוצלחת.

* השפוצים בחדרי החולים לשעבר מתקדמים יפה. כבר צבעו מספר חדרים, סגרו מרפסת, עקרו אמבטיה, הזיזו קירות וכו'. בלי תכנית לפני העיניים, קצת קשה להבין בדיוק מה יהיה שם, אבל צריך לסמוך על הדוד - או אולי על הדודה - שבסופו של דבר יהיה יפה, יעיל ומסודר.

* ועוד בנושא שיפוץ והתחדשות. בעבודות הטרנספורמציה של חנות הווילג' לוקחים חלק פעיל אנשי הנגריה, יגאל וארי, וצוות רווילג' עצמו כמובן.

מוועדת הבנים מוסרים את הידיעות הבאות:

- אמיר גולן נמצא בארץ "בתוקף תפקידו - עבודתו"

- דוד תלם השתחרר מצה"ל - בשעה טובה!

- עדיה סיימה שנת שרות בהר-העמשא.

- קטי גולדברג מתחילה את הקריירה שלה כמורה - חיילת.

- סיגל החליטה להמשיך את השרות שלה בצבא קבע.

* מתחילת נובמבר קבוצה קטנה של וותיקים משתתפת מדי שבוע בסידרת הרצאות במכללת תל-חי.

נושא הסידרה היסטורית-פילוסופית - יהודי מטעם "שורשים". המרצה האחרון לסיום הקורס

היה צריך להיות מיועדנו הפרופסור ישעיהו ליבוביץ', אישיות שבטח כל וותיקי הגליל

היו יאים לשמוע אותו. לפני שבוע ביטלו את המפגש - בגלל הגשם,

השבוע בטלו את המפגש - כי פרופסור ליבוביץ' חזר בו מהסכמתו להרצות. נושא ההרצאה:

"אנשים עושים היסטוריה, או היסטוריה עושה אנשים?"

שבת שלום

ובהוריים נעימים

אלזה.

ט ו ר ל ש ב ת מ ח ר

20 בפברואר

בית-אלפא וכוכב-הירדן

השתתפות בעלות: מבוגר - 6 ש"ח

יוצאים בשעה 8.00 - חוזרים ב-3.00 בערך.

ילד - 4 ש"ח

נא להרשם בלוח התרבות

פז'לה פתוחה בנושא בניה פרטית

שש פניות עומדות בפני ועדת היישוב הקמה לתחיה. בקשות לתוספת שטח מחיה בצורה זו או אחרת. בשבת בבוקר נפגשו חברי הוועדה הטריים (בראשה ממשיכה לעמוד רותי עמית), ומספר חברים לשמע מה הבעיות ומה כיווני פתרונן.

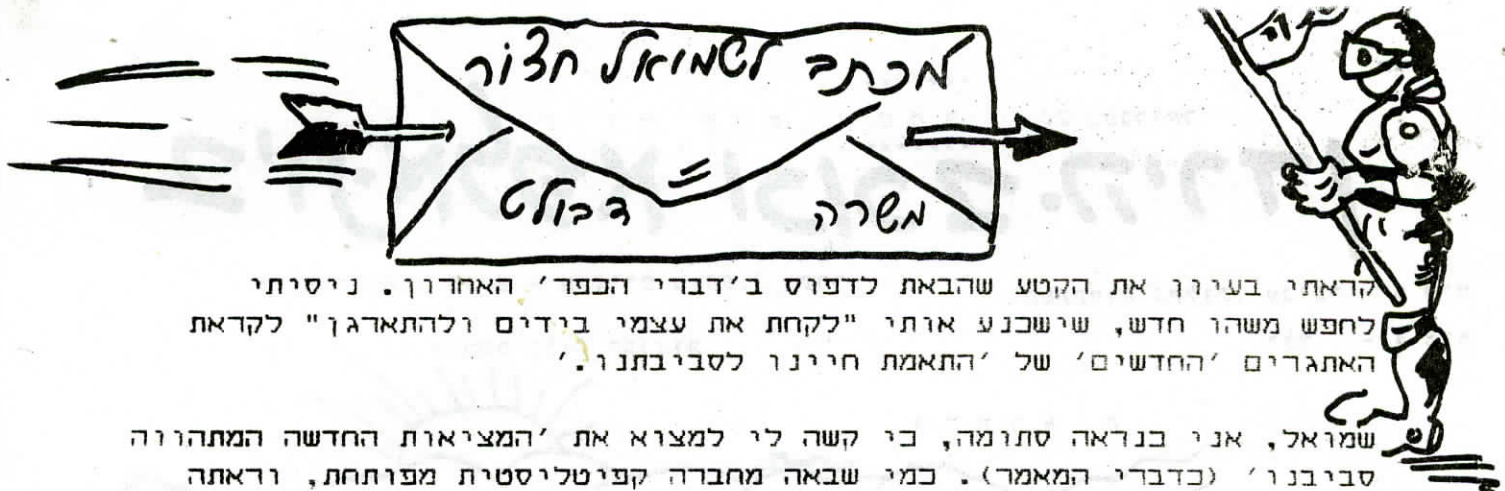
בתחילת דבריה, ומספר פעמים בהמשך, הדגישה המרכזת שאין הוועדה מטפלת בצד החברתי של הנושא. היא מתייחסת לבטיחות, אסטטיקה, אישורי הרשות האזורית, אולי גם ייעוץ במידת הצורך. אין זה בסמכותה לקבוע קדימויות או מקורות לביצוע עבודות בניה אצל חברים. זהו תפקידה של ועדת החברה, שעליה להחליט אם ובאיזה היקף להרשות 'בניה פרטית'. הנושא אקטואלי מאוד, כי ישנן משפחות במצוקת דיור, כשמוסדות המשק אינם רואים אפשרות להקצות משאבים לסגירת מרפסות, הרחבת דירות וכו'.

אלה הדגיש את הצד הרשמי של הנושא, כשכל תוספת בניה מחוץ לקירות הבית (ולא חשוב מהו חומר הבניה - כל עוד שהוא קבוע על פני הקרקע-) זקוקה לדשיון של המועצה האזורית, ורשיון כזה ניתן רק אחרי הגשת תכנית מפורטת. זאת אומרת שבמידה שחבר בונה מ'מקור עצמי', עליו לקחת בחשבון גם הוצאה למסמכים אלה, הוצאה שמכוסה על ידי הקיבוץ במקרה של בניה רשמית.

הוועדה מרגישה צורך לקבל מנדט מחודש מטעם החברה לגבי תפקידה, ואין ספק שיש צורך דחוף לדיון בנושא בוועדת החברה. לא היה ברור על מי ליתום דיון כזה, כשפניות ועדת היישוב אל רכז ועדת החברה לא נשאו פרי בינתיים.

כרגע עובדים על בניית "תקן לאישרור בניה לכל יוזם" (גם מוסדות וגם יחידים)

רשמה - אנגה.

קראתי בעיון את הקטע שהבאת לדפוס ב'דברי הכפר' האחרון. ניסיתי לחפש משהו חדש, שישכנע אותי "לקחת את עצמי בידים ולהתארגן" לקראת האתגרים 'החדשים' של 'התאמת חינוך לסביבתנו'.

שמואל, אני כנראה סתומה, כי קשה לי למצוא את 'המציאות החדשה המתהווה סביבנו' (כדברי המאמר). כמי שבאה מחברה קפיטליסטית מפותחת, וראתה בקיבוץ אלטרנטיבה עדיפה על המציאות בחברה זו, קשה לי להבין את המשיכה אל המציאות הזאת לגבי חברי קיבוצים. אתה, ואחרים כמוך, ששללת את הערכים של החברה הקפיטליסטית לפני כ-45 שנה, פתאם רואה בה 'אתגר' שאנחנו חייבים להתאים את עצמנו אליו. מה קרה?

אפרט את הנקודות המפורטות במאמר, שהן כביכול מהוות את המציאות 'החדשה'.

(1) ניידות - בתחבורה. נכון שחלה התפתחות רחבה ב-50 השנים האחרונות ורצוני שגם חברי הקיבוצים יוכלו להנות מהתפתחות זו. אני במקרה מכירה הרבה אנשים החיים בחברה קפיטליסטית, בחו"ל ובארץ, שגם לא יכולים להנות יתר על המידה מיתרון זה של המאה ה-20, בגלל: חוסר אמצעים כספיים או אינרציה או פחד גבהים.

ניידות בעבודה - אין מקום אחר בעולם כמו הקיבוץ, המאפשר ניידות ממקום עבודה למשנהו, בלי דאגות של אובדן ימי עבודה או ירידה בפרנסה.

(2) בילוי חוויתי - זה היה כבר צורך גם בחברה הגבוהה של האימפריה הרומית ויתכן שהוא היה אחד הגורמים להרס העצמי של החברה הזו, ושקיעתה בסופו של דבר.

(3) הצורך בממוש הכישורים - צורך אמיתי של האדם המודרני. דווקא בכפר הנשיא הצורך הזה מוכר, לפחות מאז שאני חברה פה. במשך השנים חברים בקשו לממש את כישוריהם - בלימודים, בשינוי מקצוע, בתחביבים, והחברה לרוב נענתה להם ותמכה בהם. יתכן שבקיבוצים אחרים לא היה מצב דומה, והם היו צריכים להתעורר ולהכיר בצרכים האלה. שני. שמואל, שתמכת בעבר בקו הנוקשה לגבי מקרים של בקשות לפיתוח כישורים ומימוש עצמי, ולכן ההתעוררות היתה בלתי נמנעת. יתכן, שגם באופן אישי העדפת להתאפק ולא להכיר בצרכים שלך למימוש עצמי, וחבל. אבל לגבי רוב הציבור, הנושא אינו חדש. לכן - איפה המציאות החדשה? מה הם המושגים החדשים שאנחנו צריכים להתאים את עצמנו אליהם?

(4) הצורך בריבונות - מושג ראוי להערכה. בקולחוז בברית המועצות המושג הזה לא היה קיים - הממשלה החליטה הכל וכפתה על הקולחוז את החלטותיה. אבל הקיבוצים בארץ תמיד היו ריבוניים. כל קיבוץ מחליט מה טוב בשבילו, אך אתה מתכוון ודאי לריבונות פרטנית, כי זה כביכול הכוון "הכי מתקדם". המושגים 'החדשים' מדברים על האדם ופרנסתו, כאילו שזה דבר נורא חדש. אתה שכחת שברחת בדיוק מזה, כשהצטרפת לתנועת נוער סוציאליסטית, כי התנועה דיברה על עולם יותר טוב, יותר צודק. מי שהצטרף לתנועה סוציאליסטית היה בטוח שהיא דגלה במושגים הכי מתקדמים. ועכשיו חוזרים אחורה, למושג הגלותי - "פרנוסה".

דווקא בעולם המערבני המתקדם מנסים להפעיל רעיונות של "קולקטיביות" במפעלים - שיתוף עובדים בהחלטות, ובדומה. האם הריבונות הפרטנית היא יותר מתקדמת מריבונות משותפת? האם חברה וולונטרית, שחבריה החליטו לצרף את כישוריהם על מנת ליצור משהו לטובת כולם, היא לא על רמה יותר גבוהה מחברה שכל פרט דואג לעצמו ?

בחברה ריבונית שחבריה פיתחו את כישוריהם, ומימשו את עצמם, כולם יגיעו ליתר ניידות ולביטוי חנוּת על רמה גבוהה.

שרה דבולט.

בואו ונהנה מהיתרונות של חיינו.

ד'אוקרטיה?

ה צ ח ק ת ם א ו ת י

אילן המאירי

השבוע התבשרנו על שינוי בלוח הארוחות בימי שבת. במקום ארוחת בוקר וארוחת צהריים יש לנו בוקרים (בעיות כוח אדם וכו'). אין לי עניין בדגש להתווכח על עצם הרעיון. אולי הוא אפילו רעיון טוב. מה שמפריע לי הוא שוב הדרך בה בעלי תפקידים נוטלים לעצמם חרות להחליט עבורנו החלטות מבלי לשתף את כלל החברה באותן החלטות, ואלה הן החלטות שנוגעות באופן ישיר לחברה.

יש לחברה מספר שאלות להבהרה, ואין את מי ואיך לשאול. לדוגמא: מה פרוש תוספת מפעלונים (שבגלל הקמתם אין מספיק כוח אדם לחדר האוכל בשבת). אילו מפעלונים? ובכמה אנשים מדובר? ואיך הסתדרו עד עכשיו, ומה בדיוק נעשה לנסות לפתור את הבעיה (אם בכלל מישוהו ניסה). האם נקרא יום אחד מודעה על הלוח, המבשרת לנו ש"עקב בעיות כוח אדם סוגרים את חדר האוכל בשבתות" - או בכלל? אולי גם את בני הילדים אפשר לסגור בגלל בעיות כוח אדם? ...

אישית אני חושב שאין לשום בעל תפקיד הסמכות לקבל החלטות מסוג זה, ללא התייעצות עם החברה. ניגשתי למזכיר להגיש ערעור, והבנתי ממנו שאין על מה לערער, היות ולמעשה לא הורדה ארוחה, ולוח השעות מאפשר לנו לגשת פעמיים לחה'א, בר שהכל כשר.

אז מה נשאר? לוותר. כשר - אבל מריח לא טוב.

חברים נא להכיר. הודה טרנטה, או כפי שהיא נקראת בחיבה, הדודה רנטה, רחוקה-קרובה של דודה ינטה המפורסמת, שהגיעה לביקור בקיבוץ כחברה טובה של הורה נתמך, אך בגלל טוב ליבה וחוש ההומור המפורסם שלה, נשארה כבר לתמיד. בנוסף לחוש ההומור, ישנן לה דעות מוצקות ונחרצות על כל מה שקורה, והיא אף איננה טורחת להסתירן. וכמו במקרה של קרובתה הרחוקה הדודה ינטה, היא מעצבנת ואיך לה סבלנות להקשיב לדעות של אחרים, ולכן דוקא השבוע החליטה, בניגוד לדעת המומחים, לומר מה דעתה על קרוב אחר של הדודה ינטה. אבל ככה זה עם אנשים זקנים, שגם הם זקוקים להבנה ובעיקר לאהבה. ואתם ודאי כבר תסלחו לה.

הודעה למנויים

החופשה שבין סמסטרים של האונברסיטאות מתקרבת לסיומה ועל כן מודיע כותב "בינינו" שעוד מעט ותדירות הופעת הטור הזה, שמאיר את סוף השבוע שלכם, תהיה פחותה יותר. מה לעשות - הלמודים מחייבים.

להתמודד עם הסביבה ולשמור על ערכינו

הכותרת הנ"ל מבטאת בערך את כוונת הכתבה של שמואל מלפני שבוע. עכשיו אין מונע מכל דורשי טובת הקבוצ (אלה שחובשים את הכובעים הלבנים) מלהפגש, אולי גם עם אלה שמחייבים שנים (אלה עם הכובעים השחורים)! ולהחליט איך עושים את זה. מזמן הצענו שמוטב ורצוי להגדיר מה בדיוק ברצוננו לכתוב על דגלנו, אבל לצערנו התנגדו להצעה זו קבר-ניטי הקבוצ שטענו אז ש"זה לא רלבנטי היום" או "השיטה הקבוצית פשטה את הרגל". אולי עכשיו הגיע הזמן שכל אלה שחשוב להם לחיות בכפר הנשיא, ולא רק מטעמי "איכות - חיים", יפגשו וינסו למצוא שפה משותפת על-מנת להגיע להצעה מעשית המאפשרת הישרדות הקבוצ.

אפשר ללכת בדרך השלילה בנוסח של "קב' זה לא עיר!" אנחנו לא מקבלים את התוצאה של השיטה הקפיטליסטית ש"רק החזק שורד" - כו' - אבל לא תמיד אפשר להגדיר אפיוניה של חברה ע"י ציון מה שלא מאפיין אותה. בתקופה זו בה טור זה נדרש להיות חיובי ולא רק מ-בקר, מוטב שכל אחד ישב בביתו ויכתוב, לפחות בשביל עצמו, מהו קבוצ בעיניו, מה רצוי, מה לא רצוי, מה עוזר ומה מעיק. יש לקוות שאם וכאשר נתיחס לנושא, זה לא יהיה בצורה שבלונית של הצבעה עלומה בקלפי בנוסח: אני בעד/נגד קבוצ; מחוק את האות במילה "קבוצ" שלא נראית לך; אני בעד/נגד הפרטה גדולה יותר בלי הגדלת התקציב; יש לשלול מוותיקי הקבוצ זכות הצבעה כי הם חיים בעבר ואין להם עתיד; מכבי ת"א דפוק - יחי הפועל גליל עליון....

מי שמסתכל בסדרה הבריטית "התפתחות התרבות המערבית" המוקרנת בטלוויזיה בודאי ער ל-עובדה שעובדי האדמה תמיד היו טרף קל לשודדים/אנסים/נוודים שבאו והתנפלו מבחוץ. וגם כשהקימו הכפריים כוחות להגנתם הפכו כוחות אלה בסוף לשודדים ואנסים. הלקח ?

החדשות הטובות

* היה קונצרט קצר ומשגע ביופיו במוצ"ש האחרון, תלמידת י"ב מחזור הגלילית נגנה בחליל בלווי פסנתרנית עולה חדשה מרוסיה. מה עוד נבקש - קבוצ גלויות, כשרון מיוחד במינו, הוכחה שעדות המזרח לא פחות מוצלחות מן האשכנזים* (איפה החבר'ה שלנו?) ומוסיקה יפה. אבל (יש תמיד אבל) איפה הייתם - באו לקונצרט כשנים עשר חברי קבוצ, וקבוצה גדולה של תיירים מגרמניה. אל תגידו שהיה קר!!!

המשך בעמ' ... 9...

ממתי הדבר טעון הוכחה?? (המערכת)

* קשה לדעת מה בדיוק הניע את מיסדי הקבוץ לבחור במקום זה כנקודת התישבות ראויה. האם זה היה הלהט של "אל יבנה הגליל"; הרצון לחיות ביחד כבר ולא רק חלק פה וחלק שם; האמונה שכאן יש אדמה פורייה שקל לעבד אותה; או הנוף המקסים של הגליל והגולן? אולי ליצחק עדר והזכרונות השמורים בארכיון הקבוץ יש פתרונות. אבל הנוף שובה עין ולב כל יום וכל עונה. וזה מפצה על האדמה הקשה והרחוק שגרם לבידודות. יש לברך על הנסים הקטנים הקיימים כל יום.

* לפעמים האוזן תופסת דבר מעניין במשך העבודה. היום הזכירו מחזה חדש-ישן שמועלה באחד מתאטרונות הארץ. טרגדיה יוונית שבה מלכה מתאהבת בבנה, הבן דוחה אותה (הרי הוא קיבל חנוך לא יווני טוב) והיא מספרת לבעלה המלך שבנם אנס אותה. המלך מוצא את הבן להורג ואז, רק אז, מספרת לו אחת האלילות שהבן חף מפשע. זאת הבעיה עם היוונים - האלים והאלילות היו כל כך עסוקים בחיי זימה משלהם שהם לא דאגו לבני התמותה. ומה טוב בזה? שלושה שחקנים מופיעים על הבמה בבריכת מים קטנה ערומים כביום היוולדם! זה לא שם את הספור של ביבי נתניהו בכיס הקטן?!

ש ב ת ש ל ו ס

=====

אריק.

לכל תרפסד-ההגה-אשר בינינו

את השורות הבאות אני כותבת אחרי קריאת ההסדרים החדשים המוצעים מטעם ועדת הבריאות שעם מגמתה להצטמצם בהוצאות אין לי ויכוח. יש לי ויכוח עם ההחלטה לא לספק הסעה על חשבון ר' הבריאות לבדיקות, צילומים וכו' במרפאות חוץ או קופת חולים, אלא למי שמתחת לגיל 3. או מעל לגיל 65. לפני שאכנס לפרטים, שיהיה ברור - בתור פנסיונרית (כן, כן!) אין הכללים החדשים חלים עלי, ולי 'מגיע' נהג צמוד אם אזדקק חלילה, לביקור בב"ח או במרפאות. אבל באופן כללי יש לי לפעמים הרגשה שמי שבדרך כלל לא "יוצא לר" לנסוע באוטובוס, אומר ביתר קלות את המשפט הטעון: "הרבה יותר נוח לשבת באוטובוס מאשר במכונית"...

לכן הרשו לי לפרט בפניכם מה על תושב כפר הנשיא לעשות, כדי להגיע לקופ"ו זבריה, נניח:

(א) להזמין הסעה לכביש הראשי/או להצטרף להסעה קבועה לכביש, שלא תמיד מותאמת לאוטובוס שהוא נזקק לו.

(ב) לעמוד בתחנה (ר"פ/חצור/צומת מחניים - לא משנה) ולחכות, אולי רק רבע שעה, אולי יותר. מקום ישיבה מובטח לו רק אם יצפין עד צומת מחניים.

(ג) לרדת בתחנה המרכזית בטבריה ולגשת אל התחנות העירוניות.

(ד) לחכות לאוטובוס (פעם בחצי שעה) לקרפ"ח.

(ה) אחרי הטיפול/בדיקה: לחכות לאוטובוס לתחנה המרכזית (לפעמים יש גם שרות)

(ו) לחכות לאוטובוס לר"פ (לפעמים מס. 841, שלא נשאר בו מקום ישיבה פנוי)

(ז) לחכות ל"טרמפ" בפניה "שלנו" (בגסטל בחמסין?)

חשבון שעות העבודה של הורה שנוסע עם צאצאו בגיל, נניח, 8, אולי יזכיר ש"כדאי", גם כלכלית, לספק תחבורה. אני מבינה שקשה לסדרן התחבורה לפעמים לספק את כל הצרכים, אבל אנא, הנהגים, אל תגידו לי לפחות ש"יותר נוח לשבת באוטובוס. למה את צריכה טרמפ?"

א נ ג ה

קישקו קידוץ

חיברו וכתבו: מירית קוניגס (11.2) כחה ר'

עפרי וגנר (10.8) כחה ה'

א י ז ה ב ל ב ר ל -

כסא יושב על בן-אדם -

לנחשים דם חס -

לאיש הטוב קוראים סאדס,

ובמלחמות אין דם.

החלב מלקק את החתול

וישראל בעינינו היא בעצם חר"ל.

הגור ממליט את אימו,

והיא נקראת על שמו.

העתיד כבר היה מזמן -

העבר עדיין לא מוכן -

המכונית נוסעת הפוך

ובקיץ מתכסים בשמיכת פוך.

החתן לובש את שמלת הכלה

וביום חול אוכלים חלה.

התיק נושא את הילד

ולאדם אין בכלל שלד.

החולה מרפא את הרופא -

ודובי גל נורא יפה.

הרגליים קשורות על הראש

והציפור הכי גדולה בעולם היא פשוט.

עישון משפר את הבריאות

ובהצבעה מתקבל המיעוט.

בקבוץ עושים המון טעויות

והשינויים עוד מעט הולכים להיות.

כן. כן חברים, השינויים עוד מעט הולכים להיות -

אבל אולי תסתכלו גם עלינו הילדים, העתיד של הקבוץ.

האם זה טוב או רע ?!

תחשבו עכשיו, כי אין דרך חזרה.

שנוני!
בררר...

שנוי במבנה המזכירות

לפני כשבועיים הצעת באספה לשנות את מבנה המזכירות, כך שיהיה ייצוג קבוע לחברים מבוגרים. בוצוני להסביר את הרקע להצעה זאת.

הקבוצ שלנו מורכב היום ממספר שכבות גיל: צעירים שעדיין לא נישאו, זוגות צעירים עם או בלי ילדים קטנים, משפחות עם ילדים צעירים ומבוגרים, חברים שילדיהם כבר אינם מתגוררים בבית וחברים ותיקים.

לכל הדעות זה מבנה טוב ובריא והלוואי על כל הקבוצים צרה שכזאת - במיוחד המספר הגדול של בנים ומשפחות צעירים.

אך לכל מטבע יש שני צדדים ולפעמים מתוך הטוב עצמו נובע גם הצד הפחות טוב. ככל שמשקל הצעירים והילדים עולה באוכלוסיה, כך גוברת, לדעתי, הנטיה לראות יותר את צרכיהם ופחות את צרכי המבוגרים. לפעמים אני שומעת תרעומת קשה ביותר מצד חברים ותיקים על טפול לקוי בבעיותיהם, או אי טיפול בכלל. כוונתי לבעיות שהן ספציפיות לאנשים מבוגרים. כאשר אני שומעת תלונות אלה אני מציעה למתלונן לפנות לוועדה הנרגעת בדבר או למזכירות. התשובה היא, בדרך כלל, שאינם רוצים להטריד או אינם מאמינים שתהיה התייחסות לבעיותם.

אילו היה במזכירות צוות מבוגר של מספר אנשים, היו החברים המבוגרים יכולים לפנות עם בעיה זו או אחרת בלב קל יותר. גם אותם חברי מזכירות יכלו להתייעץ ביניהם ברגע של ספק או להעלות נקודות שונות בלי חשש לתגובות הצעירים. יש, בכל אופן סיכוי רב יותר להבנת הבעיה.

כדי שדבר לא יובנו כלא כהלכה, אני מצהירה בזה כי דווקא בעיות שלי, כאשר פניתי איתן, הרבנו וטופלו כראוי כמעט בכל מקרה ולכן אינני כותבת דברים אלה מתוך כעס או מרידות אישית.

בנוסף לבעיות ספציפיות, ישנו גם פער זדורות, שנותן את אותותיו בגישה כללית לערכים, כללים וחוקים שקבענו לעצמנו, לטוות השמירה עלי איכות הסביבה והחיים של הצבור. היום ישנה התרופפות של כללים אלה. לדוגמא אביא את נושא החניה על מדרכות ועל דשאים והדין שכל אחד עושה לעצמו בקשר להקמת מניכ מכל הצורות ליד בית: או גישה קלה ונוחה מדי לאמצעי התקשורת הפנימיים ופרסום הוזעות הגובלות בניבול פה. ידוע לי שחברים ותיקים רבים כועסים על כך מאד, אך נמנעים מלהגיב, בגלל החשש שלא ישמעו להם או אפילו ייתקלו בלגלוג וזלזול.

אז מה אני מציעה?:

מאחר והמזכירות מורכבת מ-10 אנשים, מהם 2 מכוח תפקידם, לדעתי מתוך 8 הנותרים ארבעה צריכים להיות מגיל 55 ומעלה. אם אחד או שניים מבעלי התפקידים הם ממילא בגיל זה, אפשר להסתפק ב-3 נוספים בלבד.

מדוע 55 דווקא? כי נראה לי שבגיל זה מרכז הכובד איננו עוד הילדים שבבית. בגיל זה, אני חושבת, אדם רואה כברת השלב הבא בחייו.

אין צורך לתת ייצוג לכל שכבת אוכלוסיה. יש כאן פשוט ראייה שונה של הדברים ע"י המבוגרים והצעירים יותר, כאשר הצעירים לא חוו על בשרם את בעיות הגיל המבוגר. חברים מבוגרים היו פעם צעירים ובזדאי זוכרים איך זה היה.

המשך בעמ' 12... ..

האם זה אומר שכל מבוגר שייבחר למזכירות חייב להסכים לכל בקשה, הצעה או פניה של עמיתיו לגילגל בוודאי שלא. אין, ולא יכולה להיות חובה כזאת. כל עניין יישפט לגופו. אך הסיכוי הסביר הוא שלפחות תהיה הבנה למניעים שמאחוריו.

צפורה.

=====

עֵינֵינוּ ! ♥

ת פ י ר ה ס ל ו נ י ת

התפירה הסלונית לשרות החברות עברה דירה (שוב!!!) ונמצאת עכשיו בבנין שבו מועדון הנעורים, באחד החדרים הקטנים. (הבנין שבין ה'הילטון' וחדרי התיירות.)

חברות מוזמנות לבוא בשעות העבודה (טל. 060) או להתקשר בערב (טל. 548) כדי לקבע מפגש.

להתראות - בתיה ר.

%%%%%%%%

קצבת ילדים

כל חבר/ה שקיבל בזמן האחרון טופס כחול מכטוח לאומי בקשר לקצבת ילדים - מתבקש לחתום עליו ולהעבירו אל הנה"ח לידי ג'וליה.

מי שכבר הכניס את הטופס הנ"ל להנה"ח ולא חתם עליו - מתבקש לבוא ולחתום עליו

בתודה על שיתוף הפעולה -

+++++

ג'וליה.

שיתוף רויסי - אפריקאי...

אין אני בדיוק טירונים בניהול אולפנים ובמשך השנים הצלחנו לנהל בלי קושי מיוחד 40+ מהם, אבל אולפן כזה עוד לא היה:
שתי כיתות, כשאחת מהן במתכונת המוכרת לנו בשנים האחרונות, של 'אורן', דוברי מאמא-לושן (קרי אנגלית), סטודנטים-תיירים-מבלים, אבל הכיתה השניה תורכב עולים חדשים מברז'מ (לשעבר), חלק מהם ישר מהמטוס...

גם הצוות המנוסה ביותר יוכנס ללחץ לקראת הרכב כזה. איך יהיה המפגש בין השפות, התרבויות, ההרגלים השונים? לקראת הגיעם של התלמידים התארגנו ומצאו דרך יפה ומקורית (אצלנו על כל פנים) לקרוב לבבות.

לימי ההערכות הראשונים הוזמנו שני מדריכים מ'אורן' - אחד דובר רוסית ואחד דובר אנגלית. המפגש הראשון התקיים לפי ארצות המוצא, ובהמשך התקיימו מפגשים משותפים - כשכל משפט שנאמר בשפה אחת תורגם מיד לשפה השנייה. בתחילת המפגש קיבל כל תלמיד דף ובו מודפסים מה שנקרא 'משפטי חיוני', כגון "הדבר החשוב ביותר הוא ללמוד עברית" "באתי לקיבוץ כי אני סוציאליסט" "אני פוחד שלא יהיו לי חברים באולפן" ועוד.

כל משפט היה ממוספר, ועל התלמידים היה לסמן את המשפטים שהיו מתאימים להם. את המספרים שהם בחרו (חמישה סה"כ) הם סימנו על תג בדש הבגד. ואז הסתובבו בחדר וזיהו תלמידים שבחרו לפחות שלושה מספרים זהים לאלה שלהם. כך נוצרו קבוצות - ופתאום התברר שלמרות השוני והקושי בתקשורת, יש להם שותפים לרגשותיהם. יפה, לא?

כפי שהיה צפוי - כמעט כל הרוסים ראו את חשיבות העברית, לעומת אחוז זעיר של ה'אנגליזים', ואחוז הסוציאליסטים המושבעים היה די קטן אצל אלה שבאו 'משם'.

ומספר הזוגות המעורבים שיתהוו - מי ישרדנו?

א.ס.

ל בשבט תשכ"ד (1964) גלעד הרמן
ל' בשבט תש"ן (1990) שלום דיוויס
ב' באדר תשמ"ג (1983) גב' רג'י פרידלנדר
ד' באדר תשמ"ז (1987) ענני לוריאנסון
ו' באדר תש"ט (1959) ענני שחורי.

זכרון

אגודת ה"מאפיות" השיתופיות בע"ס -

סיצליאנית - ניר יורקית - ישראלית

(כולל משפחת כרס וגרשמן)

מפרסמת בזה את פקודת היום:-

נשף המסכות השנתי של חברי האגודה

יתקיים ביום שישי ה- 5.3.93

הוראות:

1. הנשף מיועד לחברי האגודה בלבד. כל מי שאינו שייך למשחת הבורס (פלמה) אינו מוזמן. אנו מעוניינים באווירה אינטימית - נעימה ומשפחתית
2. יש לעקוב בתשומת לב אחר הוראות נוספות לקראת הנשף שיתפרסמו בדרכי סתר שונות בהתאם למסורת של האיגוד.
3. היו מוכנים ומזומנים עם כל הידע והנשק לקראת כל הפתעה.
4. אסור שיכיר אתכם בנשף, ה כ י נ ר מ ס כ ו ת.

צ"א

צוות הנשף

איגוד המאפיה הישראלית

מחרוזת הצפרן.

====*==*==*==*==*==*

הצעה שאי-אפשר לסרב לה מאת הסנדק שלכם

לא תמיד המצוי

הוא הדבר הרצוי.....

בפורים השנה הכל גלוי

מכל הלב ניתן גיבוי

למשלוח מנות לאו דוקא קנרי

ולכן השנה לשם שנוי

נפסיק כבר עם העינוי

לשלוח מנות בשם חסוי.

ע צ ה;

לכל חבר וחברה - גיל ומין בלתי תלוי

מי שלא מתכוון להשתתף במשלוח המנות - להודיע במזכירות עד יום ד' 24.2 השבוע

!! כאן הוזהרתם ידינו תשיגכם בכל מקום !!

לא עירכת

14.2.93

לאנגה שלום,

זכרוןך בדרך כלל אינו בוגד בך, אך זה קרה השבוע, ולכן ברצוני לתקן את הרושם כאילו ניטעו השנה עצי פרי לראשונה בכפר הנשיא בט"ו בשבט.

בדיוק לפני שלושים שנה בפרוור 1963, ט"ו בשבט תשכ"ג, נחנך משק הילדים הראשון בשטח שמול מגרש הכדורסל. השטח הוכשר לפני-כן, אבל בו ביום באו חברי המשק ובעיקר ילדיהם ונטעו שתי שדרות של ברושים, שסימנו את חלקות משק הילדים, ובתוך החלקות ושתלו עצי תפוח וגפנים שקבלנו בתורכם של יוחנן ז"ל ונוקי ז"ל.

במרוצת השנים הוספנו עצי פרי נוספים אבל זה כבר סיפור אחר ולא קשור לט"ו בשבט.

בברכה

ג'רני.

קומו-צאו-ותהלי!

כידוע לכם, לוח המודעות האזורי, נמצא בכוח של הספריה. כשנכנסים לספריה או כשלוקחים מפתח לאוטו - כדאי להעיף מבט ללוח האזורי. שם תמצאו מופעים לכל הגילאים ולכל הטעמים; ממחזות ולהקות בלט, תזמורות והרכבי קאמרי ועד למופעים לילדים וסרטים בק"ש, חצור וראש פינה.

אני מזמין כרטיסים לפי מספר הנרשמים בכל מופע ונרשם גם לרכב בהתאם.

על הנרשמים להתקשר לסדרן הרכב ערב לפני המופע כדי לאשר את הסדור.

הכרטיסים שאני מזמין עבור מופע, מחכים לכם באולם בו מופע המופע. יש לשלם במזומן בקופה.

נא להרשם בהקדם, כדי שאוכל להזמין כרטיסים בזמן!

ארווין (אחראי הלוח).

מועצה אזורית עמק הירדן

מחלקת רווחה - טלפון 757609, 757610

22.1.93

לכבוד
מזכיר

מ.ו. חינוך
קיבוץ

שלום רב,

אנחנו מחפשים באופן דחוף משפחה אומנת לשלושה ילדים: בת 4, בת 6, ובן 10.
נשמח אם תעשו מאמץ לחפש עבורנו משפחה טובה וחמה.

טלפונים מחלקת רווחה - 757609, 757610.
עירית לסטר לוי - בבית - 756348.
נגה רום - בבית 755226.

ב ב ר כ ה

נגה רום
מנהלת מחלקת רווחה.

עירית לסטר לוי
עובדת סוציאלית.

חברים מעוניינים יפנו נא אל מספרי הטלפון המצויינים לעיל

ת פ ק י ד מ ו ש ר ל ו ר ת י ק (ה) ?

דרוש(ה) אחראי לחדר וייצמן

יש לנו נכס יקר שאיננו מנצל כראוי - חדר וייצמן שמו.
הוא שכן לספריה, אבל לא חלק אנטגרלי ממנה, ולא פעם -
נודה על האמת - בושה להביא לשם מבקרים.
אנחנו זקוקים לבן-אדם שיקח את המקום (כולל פינת ההאזנה)
תחת חסותו; יפתח בשעות קבועות לשימוש סטודנטים/תלמידים,
ידאג לסדר, יטפח. בענייני נקיון מובטח סיוע מצד מרכזת
השרותים. מעוניינים מתבקשים לפנות לאביבה ג.

PARENTS - PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * Even in winter the Kataraft boats are busy. This week we have a course for Kataraft instructors - 25 of them - most of them kibbutzniks and/or students from the district, who are spending about 3 hours a day on or near the water.
- * With the help of our Russian partner, our chaverim have built 9 new boats, each seating four passengers, so that we should be able to accommodate a much larger number of "sailors" once the season starts again.
- * Apparently the flute concert (a young flautist from Chatzor) last Saturday night was most enjoyable. Only 12 chaverim turned up, their number being augmented (fortunately) by the German tourists who were staying with us.
- * With the help of an outside contribution, we are enlarging our sick-bay. The idea is to enlarge the lounge/sitting room at the front, so that people who have to stay there for a lengthy period will be able to have their meals, receive visitors etc. in greater comfort.
- * News from the younger generation:
David Telem has completed his army service.
Adaya Sharky has completed her period in a young kibbutz.
Katty Goldberg has finished a course for soldier/teachers, and is starting her new "career".
Serall Hadar has volunteered to continue her service in the Regular Army.
Good luck and success to all of them.
- * Last week I wrote about the fruit trees we planted "for the first time" at Tu BeSh'vat, but Johnny F. reminded me that in February 1963 (!) we also planted fruit trees, in what was then the children's farm. I know why he remembers - he was just starting his teaching career... He also reminds us that the saplings were provided by the late Yochanan Sela and Nocky Shein.
- * Add our cultural committee reminds us, Purim is drawing near, and the Grand Party will take place on Friday night, 5.3.93. The central theme this year will be "The Mafia" (no less!).
- * In the meantime, keep smiling -

Shabbat Shalom,

I N G E

30 Sh'vat (1964) - Gil'ad Herman
30 Sh'vat (1990) - Shalom Davis
2 Adar (1983) - Peacov Friedlander
4 Adar (1987) - Z'vi Levinson
6 Adar (1957) - Z'vi Shachar

J A H R Z E I T

11701

Mazal Tov

HAPPY BIRTHDAY

21.2.93. Richard Easton

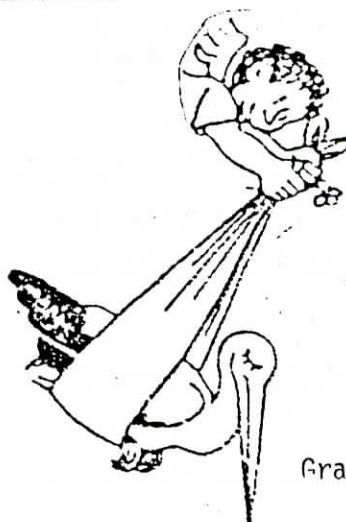
22.2. Miki Mendziourski
Nissan Palma
Potem Ayalon

23.2. Amalia Noy
Rodney Whitham
Dania Gilboa
Margalit Levenkopf

24.2. Paul Bilgory
Yariv Primost
Yona Oren
Osnat Beller (Tenna - granddaughter)

25.2. Josepha Schwartzman
Orna Mimran
Almoe Katz
Paul Gluck

26.2. Ofir Oren (Paines - grandson)
Shilo Ayalon
Naomi Pifkind (granddaughter)
Yoav Harris

A BABY DAUGHTER

was born to

GALYA & YONATHAN

Sister to: Hagar & Nitzan

Granddaughter to: JEANNETTE & LEVI

Lots of Naches to all.

A BABY DAUGHTER

was born to

TERRY & BRIAN

Sister to Lee, Danny & Maya

Best wishes to all.

A BABY SON

was born to

DINAH & ARNOLD.

Mazal Tov to the parents,

JOYCE & ROY - the grandparents,

and to all the family.

=====

COFFEE/TEA in the Moadon TONIGHT

with Jonathan Steel

at the piano.

